

Estimats diocesans:

El dia 11 de juliol vinent, solemnitat de sant Benet, fra Rafael Barrué i Broch rebrà la benedicció abacial de la Comunitat de Santa Maria de Poblet de mans de l'Abat General de l'Orde del Cister, fra Mauro Giuseppe Lepori durant la missa conventual que se celebrarà a les 12 h al temple del monestir.

Aquest és el text de la senzilla invitació que vaig rebre a principis del mes de juny. Em va omplir d'alegria i vaig respondre immediatament a la Comunitat confirmant la meua presència com a bisbe de Lleida a aquest acte tan significatiu. També hi assistirà el bisbe emèrit. Els dos coincidim en la importància eclesial d'aquest esdeveniment i volem representar-hi tota la nostra diòcesi. Molts de vosaltres coneixeu el monestir perquè, encara que pertany a l'Arxidiòcesi de Tarragona, està molt a prop de les nostres poblacions. A la carretera que va de Lleida a Tarragona hi ha un indicador als voltants de Vimbodí i Montblanc que assenyalava el seu emplaçament, a uns cinquanta quilòmetres del centre de la nostra diòcesi. Els qui no el coneixien els convido a anar-hi, i gaudiran del bell paratge i de l'històric edifici monacal.

Permeteu-me, ara, unes dades històriques. L'any 1153 el Comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, va donar uns terrenys de cultiu a una comunitat de monjos a la comarca de la Conca de Barberà. En la magnífica obra del pare Agustí Altisent (Santa Coloma de Queralt, 1923- Poblet 2004), *Història de Poblet*, publicada el 2014 a càrrec de Maria Bonet i Octavi Vilà (aquest últim, anterior abat del monestir i actual bisbe de Girona) s'explica la fundació de la comunitat de l'Orde del Cister, els seus orígens, el seu desenvolupament i la seva gran esplendor durant els segles XIV i XV fins a la desamortització dels béns eclesiàstics del segle XIX, amb la consegüent desaparició de la comunitat, i la recuperació de l'espai i d'habitants a mitjan segle XX. Donem gràcies al Senyor per la gran quantitat de membres de la Vida Consagrada que han viscut al llarg dels segles en aquest espai glorificant Déu i evangelitzant el proïsme amb la coherència de les seves vides i la manifestació del seu carisma.

Afegeixo també unes dades sobre l'Orde del Cister. La primera generació de l'Orde està representada pel seu fundador, sant Robert, que, amb els seus companys, surten del monestir de Molesme i funden el de Cîteaux, a la Borgonya francesa, l'any 1098. Fan una comunitat monàstica basada en la fidelitat estricta a la Regla de sant Benet i porten una vida extraordinàriament austera, caracteritzada per una extrema pobresa i pel treball manual agrícola com a única font de recursos. Després ingressà sant Bernat, fundador de Claravall, que va proposar una espiritualitat interpretada a la llum del monacat oriental i el retorn a la puresa de la Regla benedictina. Ell hi va imprimir una reforma radical, gràcies a la seva superioritat moral i el seu poder d'atracció, de tal manera que la difusió del Cister va ser ràpida, amb innumbrables vocacions i una forta expansió. Les comunitats cistercenques van tenir molta influència en els diversos aspectes de la societat: en l'art (arquitectura), el cultiu del camp, el tractament de l'aigua; i, per descomptat, en el més important de la vida conventual com és l'oració i la litúrgia. El "resa i treballa" (*ora et labora*), la renovació autèntica de l'Església i, en concret, del monacat, la participació en la construcció d'Europa tal com ara l'entendem... són els impulsos de tots aquells que acudeixen a una comunitat religiosa contemplativa. Per tot el que s'ha dit us convido que visiteu Poblet i us proposo una estada de meditació i de revisió de la pròpia vida en un retir monàstic. M'agraireu el consell perquè descobrireu un món interior que sustenta la vida de gran quantitat de creients. És possible que alguns de vosaltres ja ho hàgiu fet i ho hàgiu aconsellat a d'altres persones.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

